

РЕШЕНИЕ

№ 4395

гр. София, 02.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 19.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **3575** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 118, от КСО.

Образувано е по жалба на В. Л. В., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Й., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, офис 9 срещу Разпореждане № 212-00-5192-2 от 10.01.2020 г., с което на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 е отменено разпореждане № 212-00-5192-2-1/10.01.2020 г. за отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/ по чл. 54а от КСО, Разпореждане № 212-00-5192-3 от 10.01.2020 г., с което на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 10 от КСО е отказано отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО и Разпореждане № 212-00-5192-4 от 10.01.2020 г., с което на основание чл. 114, ал. 3 и във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено възстановяване на добросъвестно полученото ПОБ за периода от 07.07.2015 г. до 06.04.2016 г. в размер на 111 168,64 лв., потвърдени с Решение № 1040-21-229 от 04.03.2020 г. на Директора на ТП на НОИ-С.-град, с което е отхвърлена жалба № 1012-21-260 от 03.02.2020 г., като неоснователна.

С жалбата се излагат съображения за неправилност и необоснованост на решението, противоречащо на материалния закон. Твърди се, че решението противоречи на целта на закона и разпорежданията са съставени от неовластени лица. Прави се искане за отмяна на решението на директора ТП на НОИ, с което е оставена без уважение жалбата срещу разпорежданията.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. Й., който поддържа жалбата. Иска се присъждане на разноски, според представения списък.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ С.-град, се представлява от юрк. П., който моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Със заявление от 09.07.2015 г. В. В. е сезирал административния орган с молба за отпускане на ПОБ на основание чл. 54а от КСО. Видно от справка за приети, върнати и липсващи документи с вх. № 212-00-5192-1/09.07.2015 г., към него е приложил заповед № 38/07.07.2015 г., издадена от осигурител [фирма], ЕИК[ЕИК] за прекратяване на трудовото му правоотношение, считано от 07.07.2015 г., на основание чл. 71, т. 1 от Кодекса на труда /КТ/.

Предвид представените от В. документи и наличните данни, подавани по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, с разпореждане № 212-00-5192-1 от 22.07.2015 г. на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1, чл. 54б, ал. 1 и чл. 54в, ал. 1 от КСО, на жалбоподателя е отпуснато парично обезщетение за безработица, считано от 07.07.2015 г. до 06.04.2016 г. в размер на 58,17лв. дневно.

Във връзка с извършване на последващ контрол от контролните органи на ТП на НОИ -С. град на подадените от [фирма], ЕИК[ЕИК] данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход, въз основа на които са изплатени парични обезщетения за временна неработоспособност на много лица, е изискана проверка по разходите на Държавното обществено осигуряване /ДОО/ на [фирма], ЕИК[ЕИК] от компетентен орган.

С писмо, вх. № 1029-21-14696#38/20.05.2019 г., е предоставен констативен протокол № КВ-5-21-00559755/02.05.2019 г., изготвен от контролните органи на ТП на НОИ - С. град, за извършена проверка по разходите на държавното обществено осигуряване /ДОО/ на [фирма], ЕИК[ЕИК], във връзка с възложена пълна финансова ревизия по разходите на ДОО на дружеството за периода от 01.01.2015 г. до 30.09.2018 г.

Съгласно данни от Търговския регистър /ТР/ [фирма], ЕИК[ЕИК], регистрирано на 13.06.2011 г., И. М. К. е собственик и управител.

По време на ревизията на дружеството са предоставени част от изисканите документи и справки във връзка с ревизията от счетоводната фирма [фирма] и от П. Н. П., упълномощено лице от И. М. К.. От [фирма], ЕИК[ЕИК] са представени издадени удостоверения за осигурителен стаж и доход, годишни данъчни декларации за 2015, 2016 и 2017 г., от които е установено, че дружеството няма приходи, а само разходи за заплати. От предоставените оборотни ведомости от счетоводната фирма е установено, че всички разходи са за заплати и социални осигуровки. Приходите за 2015, 2016, 2017 г. и до 30.06.2018 г. са 0 лв. Съгласно предоставените данни от Национална агенция по приходите с писмо изх. № 64-4-

746/12.12.2018 г., дружеството не е осъществявало търговска дейност, няма регистриран търговски обект и не е отчетло приходи за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2017 г. Тъй като контакт с управителя на [фирма], ЕИК [ЕИК] - И. М. К. не е осъществен, е потърсено съдействието на СДВР с писмо изх. № 1042-21-5 6#4/06.11.2018 г., които с писмо от 16.12.2018 г. уведомяват, че лицето не е установено.

За периода на ревизията в трудовоправни отношения с дружеството са били

общо 110 лица.

При извършена справка в „Регистър приходи“ в информационната система на НОИ е установено, че за периода от 13.06.2011 г. до приключване на проверката от дружеството няма преведени осигурителни вноски за ДОО. Дължимите осигурителни вноски до 31.12.2018 г. за ДОО са в размер на 128 039,22 лв.

Административен съд София- град, след като съобрази събраните в хода на производството доказателства, които прецени с оглед доводите и становището на страните, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

По същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Според приложимата разпоредба на чл. 54а, ал. 1 от КСО правото на парично обезщетение за безработица възниква за лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица“ най-малко 9 месеца през последните 15 месеца преди прекратяване на осигуряването и които имат регистрация като безработни в Агенцията по заетостта; нямат отпусната пенсия за осигурителен стаж и възраст или професионална пенсия за ранно пенсиониране и не упражняват трудова дейност, за която подлежат на задължително осигуряване по чл.4 от същия кодекс. Разпоредбата на чл.54а, ал. 4 от КСО постановява, че ПОБ се изплаща от датата на последното прекратяване на осигуряването, ако заявлението за отпускане на ПОБ е подадено в тримесечен срок от тази дата и лицето се е регистрирало като безработно в Агенцията по заетостта в срок от 7 дни от тази дата.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за които са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. С §1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легалната дефиниция на понятието „осигурено лице“ - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски. От съдържанието на цитираното определение за „осигурено лице“ следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. Наличието на сключен трудов договор, т.е. възникването на трудово правоотношение не е единственото и необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от КСО, основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски, част от които са за сметка на осигуреното лице. В този смисъл е и установената съдебна практика на ВАС.

В конкретният случай, правилно е прието, че след като дружеството не е

извършвало дейност по смисъла на Търговския закон, която да предполага наемане на лица по трудов договор за осъществяването ѝ, В. не е бил осигурено лице по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО по правоотношението с [фирма], ЕИК[ЕИК] за периода от 23.04.2015 г. до 06.07.2015 г.

Наред с горното, не са установени никакви данни за реализирани приходи от търговска дейност на дружеството за посочения период, които да обуславят изплащане на възнаграждения на лицата, за които са подавани данни в Регистъра на осигурените лица, вследствие на което, са предприети действия от НОИ за служебно заличаване на данните по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. на Министъра на финансите за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

С оглед на представените нови доказателства от извършената проверка, на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО длъжностното лице по осигуряването за безработица е постановило разпореждане № 212-00-5192-2 от 10.01.2020 г., с което влязлото в сила разпореждане за отпускане на ПОБ е отменено. Разпореждането е издадено от компетентен орган – директорът на ТП на НОИ С. град - чл. 117, ал. 1 от КСО. По реда на чл. 117, ал.3 от КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Спазена е и предвидената в закона писмена форма – чл. 117, ал. 3 от КСО. Административният акт е мотивиран, в производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Следва да се вземе предвид, че при заличени данни за осигурителен стаж и осигурителен доход, длъжностното лице, осъществяващо ръководството по осигуряването за безработица като административен орган, е длъжно да се съобрази с новонастъпилите обстоятелства във връзка със заличаването на данните и да приложи чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО.

На следващо място, разпореждане № 212-00-5192-3 от 10.01.2020 г. също е издадено от компетентен административен орган. Съгласно чл. 54ж, ал. 1 от КСО това е длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. В настоящия случай разпореждането е издадено от ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – С., който е материално и териториално компетентния административен орган съгласно нормата на чл. 54ж, ал. 1 от КСО.

С оглед изискването на чл. 54а, ал. 1 от КСО право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица“ най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването. В случая правилно и мотивирано е отказано отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО, с мотиви: „Извършена е проверка по разходите на държавното обществено осигуряване /ДОО/ на [фирма], ЕИК[ЕИК] във връзка с възложена пълна финансова ревизия по разходите на ДОО, приключила с констативен протокол № КВ-5-2 1-00559755/02.05.20 19 г., изготвен от контролните органи при ТП на НОИ-С. град. С издадени задължителни предписания подадените данни по реда на чл. 5, ал. 4 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ за всички лица, работили по трудови правоотношения в [фирма], ЕИК[ЕИК] за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2018 г., вкл. са заличени, поради липса на търговска дейност на дружеството. За

периода от 23.04.2015 г. до 07.07.2015 г. В. В. не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. I, т. 3 от Допълнителните разпоредби на КСО и не отговаря на изискванията на чл. 54а от КСО“.

В заключение, с разпореждане № 212-00-5192-4 от 10.01.2020 г., със същите мотиви е постановено възстановяване на добросъвестно полученото ПОБ за периода от 07.07.2015 г. до 06.04.2016 г. в размер на 111 168,64 лева., тъй като съгласно чл. 114, ал. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на случаите, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение, когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

По изложените съображения съдът намира, че Решение № 1040-21-229 от 04.03.2020 г. на директора на ТП на НОИ - С.-град, с което са потвърдени Разпореждане № 212-00-5192-2 от 10.01.2020 г., с което на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 е отменено разпореждане № 212-00-5192-2-1/10.01.2020 г. за отпускане на парично обезщетение за безработица /ПОБ/ по чл. 54а от КСО, Разпореждане № 212-00-5192-3 от 10.01.2020 г., с което на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 10 от КСО е отказано отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО и Разпореждане № 212-00-5192-4 от 10.01.2020 г., с което на основание чл. 114, ал. 3 и във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено възстановяване на добросъвестно полученото ПОБ за периода от 07.07.2015 г. до 06.04.2016 г. в размер на 111 168,64 лв., е законосъобразно, постановено от компетентен орган в предвидената от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Поради това подадената срещу него жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

По делото са направени искания и от двете страни за присъждане на съдебно-деловодни разноски. Съобразно чл. 143 ал. 1 от АПК и изхода на спора пред настоящата инстанция, съдът намира, че следва да се в полза на ответника за извършените разходи за водене на процеса в размер на 100 лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното, Административен съд София град, III отделение, 63 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Л. В., ЕГН [ЕГН], срещу Разпореждане № 212-00-5192-2 от 10.01.2020 г., Разпореждане № 212-00-5192-3 от 10.01.2020 г. и Разпореждане № 212-00-5192-4 от 10.01.2020 г., потвърдени с Решение №1040-21-229 от 04.03.2020 г. на Директора на ТП на НОИ-С.-град, с което е оставена без уважение жалба № 1012-21-260 от 03.02.2020 г.

ОСЪЖДА В. Л. В., ЕГН [ЕГН], да заплати на НОИ, ТП-С. град, сумата от 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

